

Geleceğe Giden Mektup

– nurcan-dogru · 04 Ocak 2025

Issız bir gecenin karanlığında, siyah lacivert bulutların ardında kurduğum hayaller dünyasından bir merhaba güzel okur.

İnce tül perde ardından esen hafif bir meltem esintisi ile gelen bahar kokusu burnuna değdiğinde uyandı prenses uzun soluklu rüyasından.

Deniz ayaklarını serinletirken ayağının altından kayan yıldızlı kum taneleri içindeki boşluk hissini dolduruyordu. Saçlarını savuran tatlı sert rüzgar bedenini okşayarak esip geçerken geceyi aydınlatan deniz feneri eşliğinde oturdu bir kayanın üzerine. Hemen yanı başında yakamoz ışığı altında parıltayan mağaranın varlığı merakını köpürtüyordu. Dayanamayıp yerinden kalktı ve mağaraya girdi. Elini değirdiği taşlar parlıyor ve rengarenk ışıklar saçıyor. Yerde biriken mimik taşlar dikkatini çekti ve alıp cebine bir kaç tane koyarken onların inci tanelerini ne kadar da benzediğini fark etti.

İçerilere doğru yürürken ışık süzmesi ona yol gösteriyordu. Merdiven kaygan ve dikti. Yine de merakına yenik düşerek aşağı doğru indi. Yüz merdiven indi ve sonunda bir çeşmenin başına geldi. Çeşmede elini uzatıp su içti ve balıkları fark etti. Nasıl da huzurla yüzüyorlardı. Ardından diğer tarafa çıkan merdivenleri gördü ve yavaşça çıkmaya başladı. Merdiveni oldukça rahat bir şekilde çıkıyordu. Sonunda merdiven bittiğinde gözlerine inanamadı.

Koskocaman bir orman ve rengarenk kelebekler, ışıltılı uçuşan kuşlar cıvı cıvıldı. Ağaçlar hiç görmediği kadar uzun ve güzellerdi. Dallarında minik sarı ve kırmızı çiçekler. Büyük mantarlar ve üzerinde dinlenen

tırtıllar. Çiçek bahçesi misler gibi kokuyordu. El değmemiş cennet bahçesi gibiydi. Az ileri de sakince akan şelale. Aşağıya giden suyun nedenini bulmuştu. Şelalenin orada bir süre oturdu ve dinlendi. Huzur sardı her bir yanını.

Sanki onu özel olarak bir şeyler oraya çağırılmış gibiydi.

Suyun değdiği taşların çıkardığı çıtırdı sesleri arasında dinlendi.

Gökyüzünün karanlığı içinde ay ve yıldız yan yana parıldıyordu.

Üç dilek hakkı olsa biri bu huzur olurdu. Sevgi ile kaplanmıştı kalbi. Yalnızlığını unutmuştu. Kalabalıklar içinde kendini hep yalnız hissetmişti oysa şimdi adeta çok fazla kalabalıktı. Zihni susmadan biri varmış gibi bu güzelliği anlatıyordu. İnanılmaz şahaser bir ustanın elinden çıkmıştı. Kelebekler saçlarına konmuştu ve mucizeler içinde kendiyile sohbete dalmıştı. Periler diyarı pek hoştu.

Ay ve yıldızlar çekilmeye başladığında ve gün hafif hafif kendini gösterdiğinde o tatlı rüyasından uyandı. Gözlerini açmak istemedi. Yanağına yapışan o tatlı öpücük hiç gitsin istemiyordu. Ona sarılan minik kelebekler hala etrafında çember oluşturmuş gibiydi.

"Senin yerin yukarısı, aşağısı değil. At üzerinden ölü toprağı, bak gülmek ne çok yakışıyor. An da ol tatlım. Her ne olursa olsun canın bir şeye sıkıldığında an da ol ve Gülümse.

Kuşları izle.

Kuşlar ne kadar çabasıız öyle değil mi? Her zaman bir yolu var. Mavilikler de var, Kırmızılar da, sarı ve pembesi de ve bir de biraz siyah. Bir de beyaz. Sen beyazı seçtiğinde gelecek senin aradığın ve seni arayan her ne ise."

Demişti perinin bir tanesi asil olan Freya'ya.

Freya gözlerini açtığıında gülüyordu ve artık hiç bir şey eskisi gibi olmayacaktı biliyordu.

O halde ne duruyorsun Gülümse ve gülümset.

Bu mektubum sana gelecek.